

РЕШЕНИЕ

№ 16228

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА**
като разглежда докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20231110146175 по описа за 2023 година

Производството е по Глава втора от Закона за защита от домашното насилие (ЗЗДН).

Образувано е по молба от 18.08.2023г. на молителката К. Г. А. срещу ответника П. А. М., нейн бивш съпруг, с правна квалификация чл. 2, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 3, т. 1 във вр. с чл. 5, ал. 1, във вр. с чл. 8, т. 1 от ЗЗДН.с която се иска издаване на заповед за защита от домашно насилие.

В молбата се твърди, че страните са разведени от 28.12.2001г. След развода са останали да обитават съвместно семейното жилище с адрес гр. София, ж.к Дружба 2, бл. 409, вх. А, ет. 3, ап. 8. В него отгледали двете си деца, които вече са пълнолетни имат свои семейства. През целия им съвместен живот ответникът е указвал физическо и психическо насилие върху бившата си съпруга. Нееднократно бил правил опити за сексуални контакти с нея въпреки нейното изрично заявено нежелание. Отношенията им ескалирали след като на 01.08.2023г. молителката се прибрала в стаята, която ползва, заключила се, защото ответникът когато пие ставал много агресивен. По това време в жилището бил ответникът с някаква жена, с която съжителствал от известно време, на която демонстративно давал да носи дрехи на молителката. След като ответникът разбрал, че се е прибрала започнал да я обижда и да блъска по вратата викайки: „Ще те унищожа!“, „Ще те пребия!““ „Ще ти разбия главата!“ „Курва“и др. такива нецезурни думи. От гнева на ответника я спасил съседът, който живеел под тях, който дошъл е предупредил ответника да престане. На следващия ден - 02.08.2023г. около 18.30лв. молителката отишла заедно с дъщеря си да си вземе дрехи и лекарства, защото решила да прекара няколко дни при детето си. Когато стигнал до дома си установила, че вратата е заключена отвътре и е оставен ключ. След продължително звънене излязъл ответникът. Когато влязла в жилището молителката установила, че ответникът и съжителстващата с него жена се били настанили в нейната стая, а последната била облечена с нейни дрехи, а останалите били разхърляни по пода. Ответникът отново започнал да обижда молителката и да я обижда пред дъщеря им. Същото се повторило и на 14.08.2023г. около 8.30 сутринта, когато молителката отишла до дома си за топли дрехи и обувки. Молителката твърди, че от години е обект на физическо насилие и грубо отношение от

съпруга си, но търпяла в името на двете им деца. След последния акт на психическо насилие се чувствала не само физически наранена. Агресивното поведение на ответника я засегнато и психически. Човешкото ѝ достойнство е смазано и потъпкано. Чувствала се унижена, отчаяна и обезверена. Изпитвала ужас от поведението на съпруга си и непрестанен страх за физическото си оцеляване, което наложило от 02.08.2023г. да живее при дъщеря си А.ка . Молителката твърди, че след този случай изпитва постоянен страх за живота си, защото ответникът е много опасен човек и моли за издаване на заповед за защита и предприемане на необходимите действия за защита, предвидени в ЗЗДН. В съдебно заседание се явява и заявява, че поддържа молбата за защита. Претендира разноски

Ответникът П. М. се явява в съдебно заседание лично и оспорва твърденията в сезиращата молба. Заявява, че живеел с друга жена ,на която бил дал дрехи на бившата си съпруга, защото била бездомна. Бившата му съпруга се опитала да я изгони и се карали. Пледира за отхвърляне на молбата.

В хода на съдебното производство се установиха следните факти.

Страните са бивши съпрузи, видно от приложеното по делото копие от Решение № 181 от 25.07.2001г. на СРС, постановено по гр. д. № 3710/1999г. От посочения съдебен акт се установява, че причина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака на страните било агресивното поведение на съпруга, който често злоупотребявал с алкохол и използвал насилие в отношенията си със съпругата си.

Молителката Алексиева е представила декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, която съдържа подробно описание на твърдение от нея актове, извършени от ответника съответно на 01., 02 и 14 август 2023г.

По делото са събрани и гласни доказателства. При разпита свидетеля Емил Целковски – съсед на страните се установи, че през месец август 2023г. свидетелят чул скандал в жилището а страните. Те живеели непосредствено над него. Решил да провери какво става и се качил на етаж на страните. Чул, че ответникът отправял обиди и закани за убийство на молителката. След като позвънил му отворила молителката. При отворена врата се чували виковете на ответника. Това си случвало често, поне десетина пъти в годината. Когато се напие ответникът ставал агресивен и посягал на бившата си съпруга. След като и предупредил и слязъл в дома си, свидетелят установил, че скандалът при съседите му продължил. Съдът кредитира показанията на свидетеля Целковски като обективни и кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства.

Пред съда е разпитана и свидетелката А.ка Янчова, дъщеря на страните, чиито показания съдът кредитира изцяло. Свидетелката заяви, че от началото на месец август майка ѝ живее при нея. Отишли двете да ѝ вземат дрехи от дома ѝ, но вратата била заключена и залостена отвътре. Звънели и чукали при което се показал ответникът. Започнала разпавия, при която той ги псувал, заплашвал и викал. Такова сцени е имало много пъти, но майка ѝ била търпелива. От побоите които е получавала от бащата е получила заболяване, което е довело до инсулт.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено следното:

По делото не се спори, че страните са бивши съпрузи По изложените съображения съдът намира, че е надлежно сезиран с молба за защита по реда на ЗЗДН. Молбата, инициирала производството пред настоящия съд е подадена от лице, което твърди, че е пострадало от домашно насилие, извършено от лице в хипотезата на чл. 3, т. 2 ЗЗДН и в рамките на преклузивния срок, визиран в нормата на чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН. Искането надлежно ангажира компетентността на сезиращия съд, с оглед разпоредбата на чл. 7 ЗЗДН и удовлетворява изискванията за редовност и срочност на същата по смисъла на чл. 9 и чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН. Представена е изискуемата декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН.

Ето защо производството се явява допустимо и съдът дължи произнасяне по

съществува на спора.

За установяване на твърдените в молбата за защита актове на насилие ищецът е ангажирал гласни доказателства. И двамата свидетели са били непосредствени очевидци на актове на насилие извършени от ответника. От техните показания безспорно се установява авторството на заплахите, обидите и агресивното поведение от страна на ответника спрямо молителката. От така изложените факти следва, че е несъмнено, че ответникът е автор на актовете на домашно насилие, посочени в сезиращата молба.

При съвкупна преценка на събраните по делото доказателства. Съдът достигна до следните правни изводи:

Съобразно легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1 ЗЗДН, всеки акт на физическо, емоционално и психическо насилие спрямо лицата по чл. 3 ЗЗДН представлява такъв на домашно насилие. Съгласно чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗДН домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудително ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство. В закона липсва легална дефиниция на понятията "психическо и емоционално насилие", но наложеното в практиката разбиране е, че се касае за засягането на психологическата неприкосновеност на дадено лице чрез принуда или заплахи, вербално насилие, тормоз, сплашване, постоянно критикуване, засрамване, порицаване, използване на обидни имена и епитети. То може да доведе до намаляване самочувствието на жертвата на насилието и до засягане на нейното достойнство, да предизвика у нея уплаха, тревожност, стрес, и др. неприятни изживявания, накърняващи психологическото добруване, чиито аспекти са гарантирани и от чл. 3 от ЕКЗПЧОС, провъзгласяващ правото на защита от унизително и нечовешко третиране. Преценката за наличие на психическо и емоционално насилие е винаги конкретна и следва да бъде извършена не само с оглед на индивидуално сочен от молителя акт, взет изолирано, а след съобразяване на сложените между страните взаимоотношения във времето.

Според установената практика на съдилищата декларацията по чл. 9 ЗЗДН се ползва с доказателствена сила и е изцяло обвързваща съда, само и единствено при липса на представени по делото гласни и писмени доказателства. При наличието на ангажирани други доказателства по делата, съдът е длъжен да възприема изложените в декларацията твърдения единствено след анализ на всички събрани по делото доказателства в тяхната съвкупност.

При това положение, за да се проведе успешно доказване на изрично оспорените твърдения за осъществено спрямо молителката домашно насилие, същата следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че чрез действията си ответникът чрез действия и/или думи е осъществил действия попадащи в приложното поле на чл. 2 ЗЗДН. Съответно, върху ответника е ангажираните на доказателства, оборващи или внасящи съмнение в изложеното в декларацията или представените от молителя доказателства.

В настоящия случай съдът приема за изцяло доказани твърденията на молителката, че ответникът е извършил спрямо нея процесните актове на домашно насилие, извършени на 01.08.2023г., 02.08.2023г. и на 14.08.2023г. в дома на страните. Актовете на насилие съчетават физическо насилие, както и психическо чрез заплахи, обиди и унижение от обстоятелството, че съжителства с друго лице, спят в леглото на молителката и приятелката на ответника носи демонстративно дрехите на бившата му съпруга. С оглед на гореизложеното, съдът прилага спрямо ответника, като извършител на психическо и физическо насилие, мерките по чл. 5, ал. 1, т.1 и т.3 от ЗЗДН, чрез които ще се даде защита на молителката К. Г. А.. Съдът не е обвързан от искането и следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки (чл. 16, ал. 1 ЗЗДН). Същевременно, неизпълнението на мерките ще доведе до влизането в действие на предвидените в чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН последици.

За гарантиране в достатъчна степен интересите на пострадалата, че няма да бъде

обект на бъдещо насилие от страна на ответника, и предвид тежестта на актовете на домашно насилие и последиците от тяхното извършване, съдът счита, че мерките за защита по чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЗДН трябва да бъдат наложени за срок от осемнадесет месеца, считано от издаването на заповедта за защита, а неизпълнението на последната ще доведе до прилагането на предвидените в чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН последици.

При този изход на делото и на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, вр. с чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, П. А. М. се осъжда да заплати по сметка на СРС държавна такса в размер на 25 (двадесет и пет) лева.

С оглед изхода на делото право на разноски в него има само молителката. Същата е направила искане за присъждането им, представила е списък по чл. 80 от ГПК, представила е доказателство за извършването им. При така установените факти съдът намира, че ответникът М. следва да бъде осъден да заплати на молителката сторени по делото разноски в размер на 600 лв.

Така мотивиран, *СЪДЪТ*

РЕШИ:

ИЗДАВА ЗАПОВЕД, на основание чл. 15, ал. 2 от ЗЗДН, срещу **П. А. М., ЕГН 6011046641**, с постоянен адрес в гр. София, ж.к. Дружба 2, бл. 409, вх. А, ет. 3, ап. 8 като:

ЗАДЪЛЖАВА П. А. М., ЕГН 6011046641, с постоянен адрес в гр. София, ж.к. Дружба 2, бл. 409, вх. А, ет. 3, ап. 8, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на **К. Г. А., ЕГН *******, с постоянен адрес в гр. София, ж.к. Дружба 2, бл. 409, вх. А, ет. 3, ап. 8.

ЗАБРАНЯВА на **П. А. М., ЕГН 6011046641**, с постоянен адрес в гр. София, ж.к. Дружба 2, бл. 409, вх. А, ет. 3, ап. 8, да приближава **К. Г. А., ЕГН *******, с постоянен адрес в гр. София, ж.к. Дружба 2, бл. 409, вх. А, ет. 3, ап. 8, на разстояние по-малко от 100 (сто) метра, до жилището ѝ на посочения адрес, местоработата ѝ и местата за социални контакти и отдих за срок от осемнадесет месеца, считано от влизане в сила на настоящото решение

ПРЕДУПРЕЖДАВА П. А. М., ЕГН 6011046641, с постоянен адрес в гр. София, ж.к. Дружба 2, бл. 409, вх. А, ет. 3, ап. 8, че при неизпълнение на настоящата заповед, на основание чл. 21, ал. 2 от ЗЗДН полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

ОСЪЖДА П. А. М., ЕГН 6011046641, с постоянен адрес в гр. София, ж.к. Дружба 2, бл. 409, вх. А, ет. 3, ап. 8, да заплати по сметка на СРС държавна такса в размер на 25 (двадесет и пет) лева, на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, вр. с чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **П. А. М., ЕГН 6011046641**, с постоянен адрес в гр. София, ж.к. Дружба 2, бл. 409, вх. А, ет. 3, ап. 8, да заплати на **К. Г. А., ЕГН *******, с постоянен адрес в гр. София, ж.к. Дружба 2, бл. 409, вх. А, ет. 3, ап. 8 сторени по делото разноски в размер на 600 лв..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в 7-дневен срок, считано от днес -09.10.2023г., като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение (чл. 20 от ЗЗДН).

Преписи от настоящото решение да се изпратят на полицейските управления по адресите на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____